

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

118. An in dubio, an reus gaudeat Immunitate, spectet ad iudicem laicum
definire controuersiam? Et in corpore huius Resolutionis inueniuntur multa
alia pulchra dubia necessaria, & casus circa hoc ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

iniustitia capiendo Laicum in Ecclesia; quia in ipsum, dum existit in Ecclesia, nullam iurisdictionem habet.

10. Nec obstat hoc privilegium esse concessum loco & non personae; ut saepius supra dictum est; nam respondeo hoc privilegium redundare etiam in homines ad ipsam Ecclesiam confugientes; & idem concessum est quidem loco, sed ut tuti sint in eo existentes.

11. Dicere autem, quod nullus iudex hanc restitutionem facit, & difficile creditur est tam communem praxim continere tam grauem errorem. Respondeo cum Suarez hic nos non tractare quid fiat, sed quid fieri debeat; nulla enim consuetudo praualere potest contra hoc ius, quod naturale est, supposita Ecclesiae immunitate, cui etiam iudices per sua facta derogare non possunt.

12. Restat modò respondere ad auctoritatem Sancti Magistri. Dico igitur primò D. Thomam in dicto loco solum voluisse definire aliqua peccata sacrilegij separata ab omni alia malitia; & licet exemplum poluerit in iudice extrahente delinquentem ab Ecclesia, illi inhærendum non esse, cum solum transeunter dixerit, & exemplorum non requiritur veritas. Vel secundo dicendum est & melius, quod non obstat S. Thomam dixisse, cum iudex extrahat reum ab Ecclesia, solum illud peccatum habere malitiam sacrilegij: quia potest explicari habere malitiam sacrilegij per se ac primariò; consecutiue tamen habere malitiam iniustitiae; quatenus supposita immunitate competit ius delinquentibus ad Ecclesiam confugientibus, ne per vim ab ipso extrahi possint. Et hæc dicta esse volo pro reuerentia Angelico Doctore debita.

13. Quæto quartò. An extractus ab Ecclesia restituendus sit, etiam si post extractionem in carceribus, verbi gratia, iudicis Laici commiserit delictum pertinens ad forum sæculare. Negatiue respondet Gama dec. 57. Sed ego puto contrariam sententiam esse tenendam, quam tenetur Peregrinus de immunit. cap. 15. num. 25. Bonacina tom. 2. disp. 3. quest. 7. punct. 4. num. 13. Farinacius cap. 2. num. 49. & alij. Et ratio est, quia qui prior est tempore, potior est iure, & non est conueniens, ut Ecclesia propter iniustam iudicis Laici extractionem detrimentum in sua immunitate patiatur.

14. Sed hic non est omittenda curiosa & pulchra questio. An reus, qui fuit extractus violenter ab Ecclesia & deductus ad carceres Laicales, possit renunciare privilegio immunitatis? Et affirmatiuam sententiam tenet Barbosa de iure Eccles. lib. 2. cap. 3. num. 58. quam in puncto iuris dicit esse veriorum; cum nõ principaliter Ecclesiarum intuitu immunitatum iura concessa fuere, sed potius personarum quærentium subterfugium Ecclesiarum: ergo dum reus vult renunciare huic privilegio, ei licebit voluntarie se sinendo capi in Ecclesia, vel dum est in carceribus, sententia iudicis Laici voluntarie se submittendo, & renunciando iuri suo. Et rationem adducit, quia iura interdicit tantum vim fieri in templis, ut patet in cap. inter alia, de immunit. ibi. Non est violenter ab Ecclesia extrahendus, qua quidem volenti non inferitur, quod etiam patet ex cap. id instruimus, c. definitur cap. reum 17. quest. 4. Et idem Remigius de Gomis in tr. 1. de immunit. fallent. 11. ad finem, sic asserit. Licet fugiens ad Ecclesiam non debeat inuitus extrahi, tamen si voluntarie velit exire, potest extrahi etiam contradicentibus Ministris Ecclesiasticis; cum talis fugiens per hoc renunciet privilegio quod licitum est. Sic ille apud Barbosam loco citato.

15. Sed hanc sententiam puto omninò reiicien-

dam esse, quia, ut supra obseruauimus, & obseruat Suarez de Relig. tom. 1. lib. 3. cap. 136. num. 21. & alij quos citat & sequitur Peregrinus de immunit. cap. 13. num. 12. istud immunitatis privilegium principaliter & directè est Ecclesie concessum; licet indirectè redundet in beneficium delinquentium contentorum in tali loco; ergo ab ipsis renunciari non potest: si cuti renunciari non potest à Clericis privilegium fori; quia non ipsis ob ipsos, sed ob dignitatem Clericalem concessum est. Et ita hanc sententiam in terminis tenet Farinacius de immunit. cap. 19. num. 304. vbi citat Italiam & Decianum; quibus ego addo Peregrinum de immunit. cap. 15. num. 22. Trullenchi in Decal. tom. 1. lib. 1. cap. 1. dub. 11. num. 14. & sequent. & Castrum Palaum tom. 2. tract. 11. disp. vnic. punct. 11. n. 5. & Mastrillum lib. 2. decis. 169. Igitur reus extractus ab Ecclesia violenter nõ potest in carceribus renunciare huic privilegio: sed restitutus à iudicibus Laicis ad Ecclesiam, ex qua fuit extractus, potest posse, si vult voluntarie ab illa exire & tunc si à Ministris Laicis capiatur, eius immunitate non gaudebit: vnde dum reus in Ecclesia existit, licet consentiat se ligari, & extrahi à iudicibus Laicis, huiusmodi consensus & voluntas non excusat extrahentes à censuris. Et ita intelligendus est Salgadus tract. de Bull. Pontific. part. 1. cap. 3. num. 64. aliter omninò rellendus venit.

Sup. in fine
& Sed hic
insurgit
huius Res.

RESOL. CXVIII.

An in dubio, an reus gaudeat immunitate, specte ad iudicem laicum definire controuersiam?
Et in corpore huius Resolutionis inueniuntur multa alia pulchra dubia necessaria, & casus circa hoc contingentes in praxi. Ex part. 6. tract. 1. Res. 30.

§. 1. **A**ffirmatiue respondet Sarpus cap. 6. fol. 62. vbi sic ait. Videndum modò est, quando exoritur dubitatio; An reus possit abstrahi, necne; ad vtrum spectet definire. Communis est opinio ad sæcularem solummodo iudicem pertinere omnem de medio tollere dubitationem; eumque pariter cognitorem huius rei & iudicem esse. Ratio manifestè constat id enim fieri nequit absque certa cognitione eorum omnium quæ acciderunt; atque delictum grauius vel leuius reddere, culpamque aut aliqua dignam excusatione, aut enormem & atrocem facere possunt. Quare quæstiones necessariò habendæ, & omnia diligenter euoluenda, & cognoscenda sunt. Longè alienum munus ab Ecclesiastico, cui res spirituales solummodo committuntur. Ita Sarpus.

2. Sed miror, qua fronte potuit hic Sarpus asserere hanc suam opinionem esse communem: nam negatiuam talem esse testantur Gutierrez in pract. quest. lib. 1. num. 5. & Azevedus lib. 1. tit. 3. lib. 3. num. 20. & patet ex Doctoribus, quos attuli, & sequutus sum ego in part. 4. tractat. 1. resol. 49. quibus nunc ego addam Barbosam de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. num. 55. & sequent. Castrum Palaum tom. 2. tract. 11. disput. vnic. punct. 13. num. 7. Rodriguez in questionibus Regular. tom. 2. q. 51. art. 3. Peregrinum cap. 3. num. 2. Guazzinum tom. 1. defens. 1. cap. 3. num. 3. Et probatur primò ex iure ciuili in leg. patet, §. hos vero, Cod. de his, qui ad Eccles. confug. & in l. present. C. eod. Probatur secundo ex iure Canonico in textibus expressis, ut in cap. fin. de immunit. vbi Pontifex Archipresbytero Toletano, & Compustellano Ecclesiasticis personis mādatur, ut publice nuncient committentes in Ecclesiis homicidia, & mutilationes membrorum non gaudent immunitate Ecclesiarum; ergo ad illos, & non ad sæculares per-

Quæ nunc
hanc sequetur.

tinet hoc declarare. Et in cap. ad Episcopos 17. quæst. 4. Pontifex præcipit Ecclesiarum violatores per Episcopos iudicari, vide etiam textum in cap. mententes, eadem caus. & quæst. Necnon cap. ex parte, de verb. signific. Probatur tertio ex ratione, quia causa Ecclesiastica ab Ecclesiasticis iudicibus tractari debet, per text. in cap. Ecclesia Sancta Maria, de constitut. Sed causa immunitatis, et de se patet, est causa Ecclesiastica, ergo, &c. Confirmatur, quia agere de immunitate Ecclesiastica pertinet ad honorem & reverentiam Dei, sed huiusmodi cura ad Ecclesiasticos Superiores pertinet: ergo, &c. Et de hac sententia post Bullam Gregorianam non est dubitandum; cum in illa clarè determinetur hanc cognitionem spectare ad Episcopum: sed ego puto etiam veram esse stando in iure communi.

3. Nec obstat argumentum, quod in contrarium adducit Sarpus: nam iudex Ecclesiasticus secundum aliquos quando iudicat, reus debeat gaudere immunitate, necne; tenetur stare processui factò à iudice Laico. Sed hanc opinionem ego reprobo in p. tract. 1. resol. 9. Et idè respondeo ad argumentum, quòd iudex Ecclesiasticus potest omnia facere, quæ pertinent & conducunt ad cognoscendam essentiam criminis, de quo agitur: & huiusmodi causæ cognitio non est munus alienum ab ipso, ut perperam vult Sarpus, cum hæc causa sit spiritualis, & Ecclesiastica, ut dictum est. Adde quòd in causis delictorum mixti fori, ad illa cognoscenda & iudicanda faciunt ea omnia, quæ falsò Sarpus putat esse ab ipso tam aliena. Ergo &c.

4. Sed an in tali casu sufficiat de delicto constare per indicia & præsumptiones: an verò debeat id per concludentes probationes apparere; vide me ipsum in p. tract. 1. resol. 9. & in 3. part. tractat. 1. resol. 38. Sed hinc obiter discutiendæ sunt aliquæ difficultates. Et idè.

5. Quæro primò: An Vicarius Capituli sede vacante habeat facultatem, quam habet Episcopus in casu de quo loquimur, & iudicare, an reus debeat gaudere immunitate Ecclesiastica, necne. Et negativam sententiam docet Marius Italia de immunit. lib. 1. cap. 6. §. 1. num. 42. quod probat ex verbis Bullæ Gregorianæ, ibi: Ad quos solos, & non alios Episcopis inferiores, &c. Sed mihi magis placet opinio contraria; quando delictum commissum fuit in sua Diocesi, non autem in loco exempto, vel nullius Diocesis quod probatur. Quia ex cap. unic. de maiorit. & obedient. in 6. Episcopali sede vacante, potest Capitulum, seu is, ad quem Episcopalis iurisdictio tunc temporis noscitur pertinere, ea omnia facere, quæ possit Episcopus, si viveret. Ita textus: sed facultas de qua loquimur, competit Episcopo pis iure ordinario, ut patet ex cap. contumax 17. quæst. 43. ex cap. & quisquis. Ergo, &c. Et ita hanc sententiam tenet, & latius probat Peregrinus de immunit. cap. 3. num. 33. & sequent.

6. Quæro secundò: An Episcopus electus & confirmatus, non autem consecratus possit cognoscere de causis, de quibus loquimur; & negativè responderet Italia ubi supra, lib. 1. cap. 6. §. 1. n. 88. vbi adducit multos textus nihil ad rem facientes. Et idè affirmativam sententiam tenendam esse puto; quæ tuetur idem Peregrinus ubi supra, num. 39. quia ista cognitio est actus iurisditionis: sed Episcopus electus & confirmatus est simpliciter & absolute Episcopus quoad actus iurisditionales per textum in cap. transmissa, de elect. & idè Suarez tom. 5. dispart. 41. sect. n. 7. asserit Episcopum electum & confirmatum posse dispensare in irregularitatibus & censuris, in quibus possunt Episcopi vigore Concil. Trident. sess. 24. c. 6.

de reformat. quia talis facultas est actus iurisditionis, & consecratione non indiget. Ergo, &c.

7. Quæro tertio: An testes examinati in processu informativo sint postea repetendi citato fisco Ecclesiastico & ipso reo. Negativè respondit Guallinus tom. 1. defens. 1. cap. 3. numer. 19. vbi sic ait. Episcopo constare debet de delicto commissò per confugientem ad Ecclesiam plenè, & non per indicia, præsumptiones, & coniecturas. Quod intelligo plenè per testes deponentes super delicto, & ipsomet processu informativo, absque eo quòd testes repetantur citata parte. Ita ille. Sed hæc sententia est reprobanda; & idè hoc negotium nequit terminari nisi parte citata & audita, ut probat ex multis Ciarlinius controuers. forens. c. 10. n. 150. Et praxis, ut repetantur testes, per multum reo utilis esse potest; cum testes repetiti sæpè addant suo dicto, vel minuant, aut se declarent tali modo, ut quod prius reo valde noxium erat, prodesset incipiat. Vnde cognitio delicti faciendæ ab Episcopo si sit ex exceptuatis, necne, debere fieri nõ solù Ecclesia citata, sed etiam citato reo, contra Ioannem Mariam Nouarium in summ. Bullar. titul. de immunitat. numer. 46. & alios tradidit etiam Farinacius tom. 2. confil. 268. num. 48. & Bonacina tom. 2. disputat. 3. quæst. 7. num. 10. quibus adde Peregrinum, & Palaum à me adductos in 4. part. tr. 1. resol. 112. quibus ego nunc libenter adhareo, quia licet hoc privilegium sit Ecclesiæ concessum, tamen redundat in beneficium reorum, exinde agitur de eorum præiudicio; & idè Ecclesiæ non potest expellere reum ipso inuito; ut tradit etiam Gambacurta lib. 4. cap. 21. num. 16. & alij. Alias rationes videre poteris penes Peregrinum, & Palaum.

8. Quæro quartò: An reo, & Ecclesiæ sint dilationes assignandæ. Et negativè responderet Giurba confil. 50. num. 5. Sed malè, ut obseruat nominatim contra illum Ciarlinius loco citato num. 151. cui adde Castrum Palaum tom. 2. tr. 11. dispart. unic. punct. 13. n. 12. vbi sic ait. Episcopus debet delinquenti & Ecclesiæ dilationes concedere, quæ necessaria visæ fuerint, ut iura sua defendant; quia hoc non tollitur, etsi eius iudicio, & arbitrio probatio delicti commissa sit, est enim de iure naturalis; aliàs non plenè erit probatum delictum. Sic ille. Et nota quòd Ciarlinius docet in similibus causis licere etiam reum constituere & interrogare: debet etiam fieri publicatio processus, & de delicto plenas probationes habere.

9. Quæro quintò: An appellatio prohibita reo per Bullam Gregorianam à sententia de tradendo illum Curie seculari, censetur etiam denegata fisco vel Actori, si Episcopus pronunciet reum esse Ecclesiæ remittendum? De hac quæstione nouissimè tractat me citato Ioannes Baptista Ciarlinius controuers. forens. cap. 116. num. 68. & asserit non bene intelligere, quam sententiam ego teneo: sed Sperellus in decisionibus forens. Ecclesiastic. decisione 65. numer. 2. & sequentibus, asserit me affirmativam sententiam tenere, ut re vera teneo. Et idè me magis declarando.

10. Dico circa præsentem quæstionem, quòd sententiæ affirmatiuæ adhareo: quia quoties reo interdicitur appellatio, censetur & fisco & Actori prohibita, ut seruetur in iudicio equalitas: quæ quidem seruanda non esset; potius ad rei, quàm ad fisci fauorem deberet fieri. Et ita contra Gambacurta lib. 6. cap. 17. num. 3. & Bonacina tom. 2. disputat. 3. quæst. 7. punct. 6. num. 11. tenet Peregrinus de immunit. cap. 16. num. 33. Ciarlinius, & Sperellus locis citatis, penes quem cæteras rationes videbis: qui n. 7. obseruat in simili casu non solùm denegandam esse fisco appellationem; sed etiam recursum, non ignarus, à Sacra Congregatione immunitatis, die 6. Iunij

Quæ hic est infra Ref. 124. & in aliis eius annot.

Quæ hic sunt infra in Ref. 124. & 122. & in aliis annot. primæ Ref. 2. huius not.

Quæ hic est infra Ref. 123. & in Ref. 125. §. Dixi autem & §. Nec videatur.

Sup. hoc infra in Ref. 121. §. vlt. & in Ref. 122. §. etiam vlt.

1619. Vicarium Lieuenſem monitum fuiſſe, vt in futurum ſe abſtineat concedere terminum & reſuſum in cauſis violatæ immunitatis Eccleſiaſticae: quoad appellacionem ſiſco denegandam, eandem ſacram Congregationem ſub ſine anni 1634 idem reſcripſiſſe dicto Alexandro Sperello, ipſe vbi ſupra teſtatur; addens poſtea cum alloqueretur Sanctiſſimum Dominum noſtrum Vrbanum Papam VIII. dictum Pontificem ſummum dixiſſe hanc ſententiam eſſe veriſſimam, ac proinde in Codice Gambacurtæ Beatitudinis ſux iuſſu contrariam ſententiam fuiſſe deletam.

con hoc in- ſeruit in tr. 7. h. 17. le- ge cu do- ctinam, & ſpauent in con. 6. tr. 1. et 84. 110. 1. h.

11. Vnde licet prohibita appellacione non cenſeatur prohibitus reſuſus, vt docet Minadous deciſ. 27. & alij quos citat & ſequitur Martha de iuriſd. part. 4. centur. 1. caſ. 56. num. 7. Tamen hoc non procedit ſecundum Sperellum in terminis conſtitutionis Gregorianæ. Verum Ciariſſimus loco citato. n. 69. tenet quod dicta conſtitutio non tollit appellacionem tam reo, quam ſiſco, ſi conſtaret notoriè de iniuſta ſententia: quia clauſula, appellacione remota, non prohibet appellacionem à ſententia notoriè iniqua, vt præter Doctores quos ipſe citat, tenet Scaccia de appellat. lib. 3. cap. 2. q. 16. limitat. 1. num. 84. & Glorius in cap. ſuper litteris, de reſcript. n. 333. Nota etiam quod poſt hæc ſcripta peruenerunt ad manus meas conſultationes Canonice Franciſci Ziperi, vbi lib. 5. tit. de immunit. Eccleſ. conſ. 3. docet quod quando index Eccleſiaſticus ex præparatoriis informationibus inauditoreo declarauit immunitatem non gaudere, poſſe eum appellare, probat ex ipſa conſtitutione Gregoriana. Ad illam, & non pigebit.

Que hic ſunt iuſta in re. Relol. 101. & 107. & in aliis multis cauſis conuentionis.

12. Et tandem quarto ſexto. An index Eccleſiaſticus, quando eſt dubium inter Doctores, an delictum gaudet immunitate, necne, poſſit contra reum iudicare, vt priuetur immunitate? Reſpondeo negatiuè, quia in conſpectu opinionum illa eſt amplectenda, quæ fauet Eccleſiæ: vt ego ipſe probaui in part. 1. tract. 2. reſol. 65. & in part. 5. tractat. 1. reſol. 23. Et ita in terminis loquentes de immunitate Eccleſiaſtica tenent cum multis Doctores Alexander Sperellus deciſ. 50. num. 13. & Carolus Maranta part. 2. reſp. conſ. 36. num. 11. & reſp. 51. num. 12. Farinacius de immunit. cap. 3. num. 123. in fine. Giurba conſil. 10. n. 25. in fine. Et aduertant Epifcopi, quod ſi tradant reos Curie ſeculari in cauſa quo debent gaudere immunitate, præter peccatum & obligationem damnorum, ſi reus eſſet ad mortem damnatus, incurrerent irregularitatem. Ita Nouarius in ſumm. Bullar. tit. de immunit. num. 31. quia Epifcopi nullam habent poteltatem in cauſis non exceptiatis: & idè quando agitur de remittendo reo Curie ſeculari aduertant quid faciunt. Sed quia, vt in hoc iuſte & rectè procedant, multum intereſt, & fundamentum eſt cognitio delicti, & quenam probatio requiratur. Idè quarto.

RESOL. CXIX.

An cognitio, vtrum reus gaudere debeat Immunitate Eccleſiarum, poſſit aliquando ſpectare ad iudicem ſecularem? Et an cognitio loci an ſit ſacer, & religioſus ad gaudendum Immunitate? ſpectet ad iudicem laicum? Et docetur ad iudicem Eccleſiaſticum ſpectare cognitionem ſi captus à ſacellitibus affirmat ſe fuiſſe captum in loco ſacro illis negantibus. Ex part. 4. tract. 1. Rel. 49.

T. m. I. X.

§. 1. A Naſtaſius Germonius de ſacror. immunit. lib. 3. c. 16. num. 21. docet Petrum Bellugar. & Remigium Gonni aſſerere, hanc cognitionem eſſe mixti fori, & propterea ad vtrumque iudicem tam ſecularem, quam Eccleſiaſticum ſpectare ad diuerſos effectus: eo modo, quo ipſi explicant, quos nouiſſimè ſequitur & citat Pereira de manu Regia part. 2. cap. 36. n. 12. vide etiam Paguindez præc. 2. lib. 4. cap. 4. num. 57. Martam de iuriſd. part. 2. cap. 1. num. 10. Suarez de Paz in praxi tom. 1. part. 5. cap. 3. §. 3. num. 8. Bobadillam in poliſ. tom. 1. lib. 2. cap. 19. num. 40.

Sup. hoc in Rel. præter 169. 1. & 2.

2. Sed hanc opinionem, & meritò, impugnat Farinacius in append. de immunit. Eccleſ. cap. vlt. n. 366. & contrariam de iure veram eſſe tenet Correa in reſol. de immunit. Eccleſ. part. 4. n. 2. & de illa hodie non eſt dubitandum, ſtante Bulla Gregorij XIV. In qua etiam apparet ſolum iudicem Eccleſiaſticum eſſe competentem in hac materia, quòd etiam priùs patebat ex cap. ſin. de immunit. Eccleſ. & ex cap. ad Epifcopos 17. q. 4. & cap. metuentes, eadem cauſ. & queſt. & nouiſſimè hanc ſententiam docet Lothar. de benef. tom. 1. lib. 1. q. 13. n. 96. & ſeq. & Bonacina vbi infra, & alij. Ratio eſt clara, quia cauſa immunitatis, vt pote Eccleſiaſtica ab Eccleſiaſticis iudicibus debet tractari, neque aduerſus Vulpellum, & alios valet circa hoc conſuetudo aliqua in contrarium (quod aduertant miniſtri laicaliſ iuriſdictionis.) nam dicta conſtitutio Gregorij XIV. vt ego ſatis firmam in part. 1. tract. 1. reſol. 1. & docet Cenedus in qq. Canon. q. 42. n. 12. & Bonacina in Decalog. diſp. 3. q. 7. punct. 10. num. 2. tollit omnimodò conſuetudines in contrarium: vnde hodie non ſunt audiendi Doctores aſſerentes, quòd licet in aliquibus cauſis pro immunitate aſſiſtat ius Canonicum, contrarium tamen de conſuetudine ſeruari teſtantur, & eam fore attendendam opinantur, quia vt diximus, per conſtitutionem Gregorij omnes conſuetudines penitus tolluntur. Vide Tuſch. verb. Immunitas. concl. 59. n. 19. & ſeq. ad n. 38. & idè ſtante dicta conſtitutione reprobandus eſt Correa loc. cit. part. 1. n. 18. vbi aduertit magnam habere vim conſuetudinem circa immunitatem Eccleſiarum; quapropter multis in cauſis ad illam iudices recurrunt. Ita ille; ſed malè. Nam hodie iudices in cauſis contingentibus non ad aliam conſuetudinem, niſi ad Bullam Gregorij XIV. recurrere debent; alioquin cenſuras minimè eſſugient. Nec facit quòd quandoque Epifcopi & Pontifices dictis conſuetudinibus non contradicant, nam aſſerit Pacianus de probat. lib. 1. c. 29. num. 87. Laudenſis deciſ. Piſan. 36. n. 265 part. 1. & Farinacius in append. cap. 1. nu. 15. illos non conſentire ſed ſimulare ad maiora mala vitanda. Vide cap. iam dudum, de præbendis, & ſupra reſol. 1.

Que hic eſt ſupra Rel. 3. Ex hiſs et in aliis cauſis not.

3. Ex hiſ infertur ſtante dicta conſtitutione contra Pereiram loco cit. num. 16. cognitionem loci, an ſit ſacer & religioſus, ad gaudendum immunitate, non ſpectare ad iudicem laicum, ſed priuatiuè ad Eccleſiaſticum, ita tenet Marius Giurba conſil. 10. num. 7. Bonacina in Decal. diſp. 3. q. 7. punct. 3. num. 16. Peregrinus de immunit. cap. 13. n. 18. Matra de iuriſd. part. 2. cap. 50. num. 4. & Raudenſis vol. 2. conſil. 17. num. 12. & patet ex ratione & iuribus adductis, quibus adde cap. ex parte, de verbor. ſignific. vbi eſt cauſa de hoc nã tractatur an territorium Eccleſiæ ſit violatum; & dicit quòd huius cognitio ſpectat ad iudicem Eccleſiaſticum, inò Comitilla habens interellè appellat ad Archiepiſcopum, Et, me citato, Antonius Nouarius in ſumma Bullarum, tit. de immunit. n. 95. docet * ad iudicem Eccleſiaſticum ſpectare cognitionem, ſi captus à ſacellitibus affirmet ſe fuiſſe captum in loco ſacro illis negantibus!

* Supr. hoc in Rel. ſeq.

G RESOL.